

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/105/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120011266
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7120011266.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci odsúdeného M. T., v konaní o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. októbra 2021 v Košiciach, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 5.8.2021, sp. zn. 7Nt/33/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného M. T..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného M. T. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 7T/92/2007, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tak, že žiada zrušiť napadnuté uznesenie a vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania. Naďalej žiada, aby bola vypočutá svedkyňa T. H., ktorá má potvrdiť jeho tvrdenia. Opätovne navrhuje vypočuť svedkov R. A. a D. A.Č., ktorí by mali potvrdiť závažné skutočnosti ohľadne tohto prípadu, pričom ide o svedkov, ktorí v konaní neboli vypočutí.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený M. T. dňa 20.8.2020 podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý dňa 29.4.2021 doplnil a žiadal vo veci vypočuť svedkov, ktorí ešte v konaní vypočutí neboli a to B. H., R. A., D. A., C. C.K. a R. H.K.B.. Na verejnom zasadnutí upresnil, že týmto návrhom sa domáha obnovy konania vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 28.04.2008 sp. zn. 7T/92/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/73/2008 bol M. T. uznaný vinným a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 21 rokov nepodmienečne a pre účely výkonu uloženého trestu bol menovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Po povolení obnovy konania len čo do trestu uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 1Nt/9/2013 zo dňa 05.08.2013 bol odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 11.12.2013, právoplatným 28.02.2014, sp. zn. 7T/92/2007 uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 rokov nepodmienečne, taktiež bol zaradený pre výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 10Nt/7/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Tos/70/2014 zo dňa 10.12.2014 bol návrh odsúdeného M. T. na povolenie obnovy konania zamietnutý, nakoľko neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 7Nt/15/2015 zo dňa 04.11.2015 bol

taktiež zamietnutý návrh odsúdeného na obnovu konania, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Tos/4/2016 zo dňa 11.04.2016, ktorému však predchádzalo konanie o námietke zaujatosti Krajského súdu v Košiciach podanej odsúdeným, kde krajský súd vyslovil, že nie je zaujatý, čo potvrdil aj Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Ndt/8/2016 zo dňa 23.03.2016 a vec krajskému súdu neodňal. Krajský súd zamietol sťažnosť odsúdeného.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania.

Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní. Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Je dôležité tiež pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Ďalej treba zdôrazniť, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci.

Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,

2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Rozhodnutiu Okresného súdu Košice I nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje.

Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Okresný súd v napadnutom uznesení rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že odsúdeným M. T. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní. Vina odsúdeného je preukázaná najmä výpoveďou poškodeného C. C.U.K., ktorý uviedol, že M. T. na neho fyzicky zaútočil pri bránke, kde ho udieral a po páde na zem aj kopal, pričom nemal konflikt so žiadnou inou osobou, ďalej výpoveďou B. W. a R. H.K.B., lekárskou správou a znaleckým posudkom. Napokon, aj R. H., ktorého odsúdený navrhol v rámci teraz prejednávaného návrhu na povolenie obnovy konania vypočuť usvedčoval odsúdeného zo spáchania skutku. Navyše odsúdenému už bol trikrát zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania a podľa názoru krajského súdu ani v tomto prípade odsúdený neuvádzal žiadne nové skutočnosti, ktoré by zakladali dôvody pre povolenie obnovy konania.

Keďže odsúdený neprodukoval žiadne iné dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, sťažnosť odsúdeného považoval za nedôvodnú, a preto ju postupom podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.